

4. neděle adventní rok C (2024)

1. čtení - Mich 5,1-4a

Z tebe mi vyjde ten, který bude vládcem v Izraeli.

Čtení z knihy proroka Micheáše.

Toto praví Hospodin: "A ty, Betléme Efratský, malíčký jsi mezi judskými městy, z tebe mi vyjde ten, který bude vládcem v Izraeli, jeho původ je od pradávna, od věčnosti. Proto je Hospodin opustí až do doby, kdy rodička porodí; potom se zbytek jeho bratrů vrátí k izraelským synům. Bude stát a pást v Hospodinově síle, ve velebnosti jména Hospodina, svého Boha, oni pak budou požívat míru, nebot' jeho moc se rozšíří až do končin země. On sám pak bude pokojem."

Mezizpěv - Žl 80,2ac+3.15-16.18-19

Odp: Pane, Bože, obnov nás, rozjasni svou tvář, a budeme spaseni.

Slyš, Izraelův pastýři,
skvěj se září, ty, který trůníš nad cheruby,
probud' svou sílu
a přijď nás zachránit!

Bože zástupů, vrat' se,
shlédni z nebe a podívej se,
pečuj o tuto révu!
Ochraňuj, co tvá pravice zasadila,
výhonek, který sis vypěstoval!

At' je tvá ruka nad mužem po tvé pravici,
nad člověkem, kterého sis vychoval.
Už od tebe neustoupíme,
zachovej nás naživu, a budeme velebit tvé jméno.

2. čtení - Žid 10,5-10

Tady jsem, abych plnil tvou vůli.

Čtení z listu Židům.

(Bratři!) Když Kristus přicházel na svět, řekl: "Oběti krvavé ani nekrvavé jsi nechtěl, ale připravil jsi mi tělo. V celopalech a v obětech za hřích jsi neměl zálibu. Proto jsem řekl: 'Tady jsem, abych plnil, Bože, tvou vůli, jak je to o mně psáno ve svitku knihy.'" Po prvních slovech: "oběti krvavé ani nekrvavé, celopaly ani oběti za hřích jsi nechtěl a neměls v nich zálibu" - a přece to všechno se obětuje podle Zákona - hned dodává: "Tady jsem, abych plnil tvou vůli." To první ruší, aby ustanovil to druhé. A touto "vůlí" jsme posvěceni obětováním těla Ježíše Krista jednou provždy.

Zpěv před evangeliem - Lk 1,38

Aleluja. Jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova. Aleluja.

Evangelium - Lk 1,39-45

Jak jsem si zasloužila, že matka mého Pána přišla ke mně?

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

V těch dnech se Maria vydala na cestu a spěchala do jednoho judského města v horách. Vešla do Zachariášova domu a pozdravila Alžbětu. Jakmile Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, dítě se radostně pohnulo v jejím lůně. Alžběta byla naplněna Duchem Svatým a zvolala mocným hlasem: "Požehnaná jsi mezi ženami a požehnaný plod života tvého! Jak jsem si zasloužila, že matka mého Pána přišla ke mně? Vždyť jakmile zazněl tvůj pozdrav v mých uších, dítě se živě a radostně pohnulo v mé lůně. Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána!"

Homilie

Drazí bratři a sestry!

Přišlo nám žít v době, která klade důraz na lidskou aktivitu, na lidský výkon. Ať chceme nebo nechceme, přenáší se to i na náš život víry. To je mnohdy tím, že si myslíme: musím udělat, snažit se, zlepšit, dokázat, vybudovat, přeměnit.. atd. Samá lidská aktivita. Mnohdy dobrá a nutná, ale není to jediný prvek víry. Existují přece Boží zaslíbení a Boží obdarování. Něco, co si nemůžeme vyrobit, získat, ale jen přijmout. A dá se říci, že právě Boží zaslíbení má vždy prvenství, lidská aktivita přichází až po něm jako odpověď, jako realizace toho, co Bůh slíbil a daroval. Jestli chceme skutečně vykonat v životě veliké věci, pak se musíme postavit do postoje Panny Marie. Postavit celý svůj život na Božím zaslíbení. „Ať se mi stane podle tvého slova!“ - to je její odpověď na andělovo poselství o Božím slibu a daru. Je to málo? Zdá se nám to moc pohodlné? Je to všechno, protože Maria postavila na tento slib celý svůj další život. Jako matka „nemanželského“ dítěte riskovala ukamenování (protože Josefovi byla zasnoubena, tím pro něho vázána). Nemohla si naprosto představit, co ji čeká. A přece na Božím slibu postavila celou tuto lidsky nejistou budoucnost. Alžběta jako největší uznání vyslovuje právě pochvalu této víry: „Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se ti splní to, co ti bylo řečeno od Pána.“ Ne tedy: „Blahoslavená nejvýkonnější, nejobětavější, nejušlechtilejší, nejvíce pracující...“ Ale: „Blahoslavená nejvíce věřící a nejvíce očekávající.“ Pro tento postoj se ovšem nestačí jen slovně nadchnout. Je třeba se zeptat, co nám jakožto křesťanům a mně osobně Pán slíbil. Věřím tomu? Stavím na tom víc, než na své snaze? Jsem s Marií blahoslavený? Jestli ne, nestačí jen povzdech. Je třeba radikálně, tedy od kořene změnit postoj vlastního života. Čas na to máme omezený, ale cesta víry je vždy otevřena.

A tak Tě Pane, prosíme, nauč nás především dobře přijímat obdarování, které jsi nám nachystal. Nauč nás ne především hledět na to, co my pro Tebe chceme činit, ale na to, abychom dokázali postupovat v souladu s Tvojí vůlí. Abychom stejně jako Panna Maria dokázali přijmout tvůj plán s námi, i když bude jiný, než my jsme očekávali. A také nás nauč vážit si všech darů, které jsme dostali a ne jenom vzdychat, že nemůžeme konat to či ono. Pane, děkujeme za Tvou Matku, Pannu Marii, Ona je vzorem jak máme plnit Tvou vůli. Amen.